
Pět ztracených iluzí o studentech

Pět ztracených iluzí o studentech

Zaměstnanci kolejí si stěžují na ničení zařízení, neplacení kolejného i excesy opilých studentů

Jak vidí studenty ti, kteří se s nimi setkávají každý den?

Ženy z kolejních vrátnic či lidé ze správy kolejí rozhodně žádnými iluzemi o budoucí elitě netrpí. Shodují se v jednom: Problémy jsou jak s tuzemskými, tak zahraničními studenty.

Chovají se studenti skutečně jako budoucí elita národa? Některé ukazatele směřují k opačným závěrům: Zaměstnanci kolejí je nezdědka zvu jeskynnými lidmi a podobně. Stačí jen sečíst škody napáchané studenty během akademického roku, ty dosahují každoročně částky desítek tisíc.

Ničící student

"Loni způsobili škody za zhruba 200 tisíc korun. Házejí z okna pytlíky s vodou, ničí okna, sociální zařízení, hasicí techniku... Jen ta náplň do hasicího přístroje stojí asi 650 Kč. Je to práce až příliš nekonečná, když dáte zasklít okna a během týdne jsou znovu vymlácená. Co jsme opravili, to se znovu rozbije," povzdychne si vedoucí jisté pražské koleje, která si nepřeje být jmenována.

Na druhou stranu si nemůže stěžovat na kolejní radu: "Jsou to bezvadní, aktivní, hodní kluci," potvrzuje.

Problém je, že škody páchané studenty jsou většinou anonymní, těžko dokazatelné a student-původce je skoro nepostižitelný. Většina zařízení na kolejích je erární, pokud dojde ke škodě přímo na pokoji, studenti se vymlouvají na opotřebením věkem. Nedokážete jim, že třeba vykopli dveře. Když dojde na placení, studenti si závadu raději opraví sami, než aby měli škodu platit.

Opilý student

Zařízení trpí zejména nočními návraty opilých studentů, kteří se z různých příčin nemohou dostat rychle do postele. Nechce je třeba pustit vrátný, který po půlnoci zapíná bzučák. Někteří jsou skutečně agresivní a začnou do dveří kopat. Jiní projdou vrátnicí úspěšně, ale nemohou najít svůj pokoj, klíče, záchod... "Studenti často chodí opilí. Kousek odtud je bar, pořád trajdají sem a tam. Na chodbách nechávají spoustu flašek. Je vidět, že na to mají," říká vrátná z Hvězdy, paní Lída. Nejen ze zoufalství, ale i z radosti studenti ničí zařízení. Když se jich zeptáte, proč vystříkali všechny hasicí prostředky, odpoví: "No to je přece super měsíční krajina!"

Pak se začaly přístroje i ztrácet, studenti je prodávali v bazarech. Z těchto důvodů je hasicí technika pod zámek, ovšem hrozí nebezpečí z prodlení v případě požáru.

Neplatící student

Mnohdy dochází i k zneužívání státních dotací. Student má na ubytování nepřímé dotace, při jejich zneužití tak vlastně prodá, co mu stát poskytuje. Složitou situaci s placením vysvětluje nejmenovaná zaměstnankyně kolejí: "Cizinci, hlavně černoši, často zlobí s placením. Hodně z vládních stipendistů studuje medicínu, jsou namyšlení, k nám se chovají, jako bychom byli pro ně pól. Snažíme se jim vysvětlit, že jsou hosté v naší zemi, takže by měli dodržovat naše zvyky. Řešili jsme tady případ, kdy takový cizinec jednu holčinu škrtil a mlátil jí hlavou o zeď. Dívka přišla, měla podlitiny na krku, musela jít k lékaři, tak jsme ho vyloučili."

Současná smlouva o ubytování umožňuje po dvou měsících neplacení nájemného od smlouvy odstoupit. Dříve to byly tři měsíce, ale často se stávalo, že studenti si formulaci špatně vysvětlili a neplatili dva měsíce a pak zase jeden ano atd., přičemž si mysleli, že jsou nepostižitelní. Ve skutečnosti se doba neplacení pochopitelně sčítá. Podmínky se stále přitvrzují, počítače dnes mají automatickou penalizaci, ubytovací kancelář vytiskne seznam studentů a rozešle lístečky s upozorněním, že nezaplatili. Pak přijde druhá výzva upozorňující, že ubytovatel by mohl odstoupit od smlouvy.

Někteří studenti jsou tvrdohlaví, jiní brečí, že maminka spleta variabilní symbol. S bezhotovostním placením je někdy problém, protože stačí, když student platbu špatně zadá nebo ji peněžní ústav provede s nějakou prodlevou. I když podle zákona má na to dva dny, někdy to trvá i týden, když se jedná o jiný peněžní ústav.

Existují jedinci, kteří neplatí pravidelně, dlouhodobě. To je případ studenta, který dlužil devět tisíc, byl ale k nesehnání. Mnozí ho na koleji viděli, ale na svém pokoji nebydlel a hledat jej na tisíce pokojích bylo nemožné. Pak, když mu někdo z vedení osobně volal, tvrdil, že je na Slovensku, přitom bylo slyšet, jak jede v metru. Bylo štěstí, že mu chyběla poslední státnice, byl stíhán dokonce přes právnickou fakultu, a tak mu z moci úřední děkan zarazil možnost zkoušku vykonat, dokud nezaplatí. Až poté dluh vyrovnal.

Nepřízpůsobivý student

"Měli jsme hlavně problémy s Araby, muslimy obecně. Oni chtějí bydlet výhradně sami a dokážou spolubydlícímu bydlení pořádně znechutit. Čechovi původně nevadí jít k nim bydlet, takže to není žádný rasismus. Ale oni mají úplně jiný životní rytmus, modlí se, zvou si své soukmenovce, takže když se našinec potom vrátí, má pocit, že mu tam nic nepatří. Co nejčastěji jezdí domů, až nakonec přijde sem s prosbou, ať ho umístíme jinam," vysvětluje problémové soužití s cizinci pracovnice, která si nepřála uvést své jméno.

Dnes existuje takzvaný Dodatek k Domovnímu řádu, jenž uvádí, že za hrubé porušení mravů se považuje i to, když student spolubydlícímu znemožňuje bydlet, užívat práva, která má ve smlouvě o nájmu, nebo když nedodrží hygienické předpisy, jinými slovy má tam "bordel". Tento dodatek existuje asi rok a půl, teprve teď se dostává do povědomí studentů, do té doby proti nim neexistovala vůbec žádná zbraň.

Nemravný student

"Můj nejhorší zážitek byl s křesťanskou mládeží," vzpomíná vrátná Helena. "Byl to zájezd asi stovky mladých lidí z celé Evropy, měli jsme s nimi šílené problémy. Neuměli slušně pozdravit, byli arogantní, ničili věci, ožralí kopali do dveří, házeli klíči pod okýnko. Jsem tu třetím rokem a pozoruju tendenci k horšímu. Zvyšuje se arogance, jsou narušeny vztahy ve společnosti. Horší jsou děvčata; rozpustilejší, suverénnější.

Anonymní paní z vedení její slova potvrzuje: "Na křesťanskou mládež si pamatuji velmi živě, měli loni v srpnu vystoupení na Letenské pláni. Holka se tady válela na klukovi v trávě, vůbec jim nevadilo, že já je vidím z okna. Připadalo mi to nechutné. Ona totiž neměla pod minisukni ani kalhotky, takže bylo všechno vidět. K aktu tedy nedošlo, ale málem." Prý když studenty takhle vidí, tak si říká: "Panebože, netrestej je, neboť nevědí, co činí."

Stránka vzniká ve spolupráci s redaktory studentského serveru ACADEMICA

Táňa Švrčková